

Sygn. akt IV KO 148/21

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lutego 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w dniu 25 lutego 2022 r. na posiedzeniu bez udziału stron,
w sprawie W. W. skazanego z art. 148 § 1 k.k.,
wniosku skazanego o wznowienie postępowania
prawomocnie zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 28 kwietnia 2005 r., sygn. akt II AKa [...],
zmieniającym częściowo wyrok Sądu Okręgowego w G. Wydział Zamiejscowy w W. z dnia 10 stycznia 2005 r., sygn. akt V K [...],
na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej bezzasadności.

UZASADNIENIE

W dniu 31 sierpnia 2021 r. wpłynęło do Sądu Apelacyjnego w [...] pismo W. W. zatytułowane „Zeznanie” – dotyczące postępowania, w którym skazano go za zabójstwo żony na karę 15 lat pozbawienia wolności. W treści pisma poinformował, że to żona chciała go zabić, a on jedynie się bronił. Jednocześnie wniósł o wypłacenie mu odszkodowania za każdy rok odbywanej kary kwot po 1 mln złotych.

Na podstawie art. 118 § 1 k.p.k. stanowiącego, iż znaczenie czynności procesowej ocenia się według treści złożonego oświadczenia, nie zaś formalnej jego nazwy, pismo skazanego zostało potraktowane jako wniosek o wznowienie w/w postępowania i nadano mu odpowiedni bieg (k. 11).

W dniu 22 października 2021 r. pismo to – jako osobisty wniosek W. W. o wznowienie postępowania - przekazano do Sądu Najwyższego (k. 2).

Zarządzeniem Przewodniczącego IV Wydziału Izby Karnej Sądu Najwyższego z dnia 28 października 2021 r., W. W. został wezwany na podstawie art. 120 k.p.k. do uzupełnienia braków formalnych wniosku o wznowienie postępowania poprzez sporządzenie go i podpisanie przez adwokata lub radcę prawnego i uiszczenie opłaty w kwocie 150 zł, w terminie 7 dni od daty otrzymania tego wezwania, pod rygorem uznania wniesionego wniosku za bezskuteczny (k. 15). Pismo to zostało przesłane na oba adresy do korespondencji wskazane przez W. W.. Żadne z nich nie zostało adresatowi osobiście doręczone, zostały więc awizowane i uznano je za doręczone skutecznie (k. 18 i 21).

Sąd Najwyższy stwierdził, co następuje.

Zgodnie z przepisem art. 545 § 3 k.p.k. sąd odmawia przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania, bez wzywania strony do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku wynika jego oczywista bezzasadność. Co istotne i co należy wyraźnie podkreślić to fakt, że w trybie art. 545 § 3 k.p.k. sąd nie rozpoznaje merytorycznie wniosku i nie bada także jego zasadności pod kątem ewentualnych podstaw wznowienia. Natomiast wniosek taki podlega kontroli o charakterze *quasi* formalnym, pod kątem hipotetycznej możliwości wznowienia (*por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 września 2015 r., II KO 49/15, OSNKW 2016, z. 1, poz. 5*).

Odnosząc powyższe uwagi do realiów rozpoznawanej sprawy stwierdzić należy, że pismo skazanego W. W. nie zawiera argumentacji, która pozwoliłaby na ustalenie, że w sprawie miały miejsce okoliczności uzasadniające wznowienie postępowania ujęte w art. 540 k.p.k., czy też art. 540a - b k.p.k. Skarżący nie podnosi tego rodzaju okoliczności, które mogłyby stanowić podstawę wznowienia postępowania. Podkreślić należy, że w sprawie o wznowienie postępowania nie dokonuje się na nowo oceny zebranych w toku procesu dowodów i poprawności przyjętych w oparciu o nie ustaleń faktycznych będących podstawą prawomocnego wyroku. Z pewnością nie służy takie postępowanie czynieniu nowych ustaleń faktycznych. Nie ocenia się w tym postępowaniu poprawności przeprowadzonego postępowania sądowego pod kątem wystąpienia względnych przesłanek

odwoławczych z art. 438 k.p.k. Nie bada się również oceny zasadności orzeczeń procedujących w sprawie sądów, tak jak to się czyni w ramach kontroli instancyjnej.

Sąd w ramach postępowania wznowieniowego jest uprawniony zbadać tylko to, czy ujawniły się nowe fakty lub dowody, wykazujące znaczne prawdopodobieństwo błędności wyroku skazującego, a nie czynić ustalenia faktyczne na podstawie tych dowodów. Okoliczności podnoszone obecnie przez skazanego były już znane Sądom obu instancji, a zatem żadna z nich nie uzasadnia wznowienia postępowania. Wszystkie te okoliczności, oceniane w kontekście art. 545 § 3 k.p.k., przesądzają o oczywistej bezzasadności złożonego przez W. W. wniosku o wznowienie postępowania.

Tak sformułowany i osobiście sporządzony wniosek nie może stanowić również podstawy do wyznaczenia obrońcy z urzędu w celu sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania. Należy jednak zauważyć, iż złożenie wniosku o wznowienie postępowania na korzyść skazanego nie jest ograniczone żadnym terminem, zatem może on to uczynić po zebraniu odpowiednich środków i zleceniu sporządzenia wniosku ustanowionemu przez siebie adwokatowi lub radcy prawnemu, o ile obrońca uzna, że powody do wznowienia rzeczywiście zachodzą.

W tych okolicznościach Sąd Najwyższy postanowił, jak na wstępie.